

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Directia Generala a Finantelor Publice Harghita

DECIZIA nr. 62 din 09 decembrie 2005

privind solutionarea contestatiei formulata de

Societatea comerciala X SRL

inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Harghita sub
nr./2005

Directia Generala a Finantelor Publice Harghita a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Brasov, prin adresa nr./2005, asupra contestatiei formulata de **Societatea comerciala X** cu sediul in judetul Harghita.

Contestatia este formulata impotriva procesului verbal de control nr. din 2005, incheiat de Directia Regionala Vamala Brasov, prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei totale de **..lei RON**, reprezentand:

- ...lei RON taxa pe valoare adaugata;
- ...lei RON dobanzi;
- ...lei RON penalitati de intarziere.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in M.O. partea I nr.863/26.09.2005.

Constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.175, art.179 (1) si art.177 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala - republicat in M.O. partea I nr.863/26.09.2005, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa solutioneze contestatia.

I. Prin contestatia inregistrata la Directia Regionala Vamala Brasov sub nr./2005, societatea solicita anulara procesului verbal de control cu obligatiile de plata cuprinse in anexele 1 si 2 si suspendarea executarii silite pana la solutionarea definitiva a plangerii, invocand in sustinere urmatoarele motive:

Inspectorii DGV Brasov conform procesului verbal nr./2005 au verificat destinatia mijloacelor de transport cumparate in baza contractului de leasing nr./1998, care au fost puse in functiune prin autorizatia de admitere temporara nr./1998, emisa de Biroul vamal Miercurea Ciuc, vamuirea temporara a fost efectuata prin declaratia vamala nr./1998. La data de 2001 s-a facut vamuirea definitiva a acestor mijloace de transport prin DVI nr./2001, acestea trecand in proprietatea societatii, continuand activitatea de transport.

Societatea contestatoara precizeaza ca intr-adevar mijloacele de transport au fost vandute, autotractorul in anul 2004 firmei Z, iar semiremorca in anul 2005 firmei Y, datorita reducerii activitatii de transport international si a lipsei comenzilor la transport, dar considera ca atat incadrarea juridica, cat si faptele constatate prin actul de control sunt nelegale si nefondate pentru urmatoarele motive:

- principiul neretroactivitatii legii: Legea nr.133/1999 a intrat in vigoare la data de 23.07.1999, iar mijloacele de transport au fost puse in functiune la data de 08.06.1998, societatea fiind infiintata in anul 1994;

- temeiul legal pentru acordarea regimului vamal este Codul vamal, HG nr.626/1997 si OG nr.51/1997 privind operatiunile de leasing;

- *in nici un act emanat de autoritatea vamala nu se face referire la acordarea facilitatilor fiscale prevazute de Legea nr.133/1999, numai la conditiile vamale acordate conform contractului de leasing. Societatea contestatoara considera ca chiar daca s-ar fi aplicat prevederile art.22 din Legea nr.133/1999, privind scutirea de la plata taxelor vamale, aceasta prevedere nu-si gaseste aplicabilitatea in activitatea societatii;*

- constatarea organelor vamale ca au fost incalcate prevederile art.71 din Codul vamal, cu privire la schimbarea utilizarii marfii, nu sunt reale si adevarate deoarece nu s-a schimbat utilizarea marfii, cumparatorii mijloacelor de transport sunt operatori de transport, care executa transporturi interne si internationale, astfel nu se poate aprecia schimbarea utilizarii marfii, mijloacele de transport executand aceleasi operatii de transport pentru care au fost destinate prin constructie;

- dupa achitarea valorii ramase si vamuirii definitive, autotractorul si semiremorca au intrat definitiv in proprietatea SC X , in consecinta avea dreptul de a le vinde sau sa valorifice dupa destinatia lui, iar din punct de vedere contabil autotrenul a fost amortizat integral.

II. Prin procesul verbal de control nr./2005 organele cu atributii de control din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov - serviciul de supraveghere vamala - au verificat la S.C. X destinatia mijloacelor de transport importate, constatand ca in data de .2001 societatea a depus la Biroul vamal Miercurea Ciuc DVI I nr. prin care a importat 1 buc. autotractor si 1 buc. semiremorca, beneficiand la momentul importului de prevederile art.22 din Legea nr.133/1999, in sensul scutirii de la plata taxelor vamale. Autotrenul a fost vandut in data de .2004 conform facturii nr./2004, iar semiremorca a fost vanduta in data de .2005 conform facturii nr./2005, fara ca societatea sa instiinteze autoritatea vamala pentru aplicarea regimului vamal corespunzator.

Organele vamale constatand ca societatea nu a indeplinit obligatia privind formalitatile vamale prevazute de art.71 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si pct.19 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr.133/1999, aprobate prin HG nr.244/2001, avandu-se in vedere si prevederile art.394 alin.2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, prin procesul verbal de control au fost recalulate drepturile de import pentru mijloacele de transport in cauza, rezultand diferenta de ...lei RON taxa pe valoare adaugata, iar de la nasterea datoriei vamale, respectiv data vanzarii, au fost calculate ... lei RON dobanzi si ... lei RON penalitati de intarziere.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele aduse in sustinerea cauzei de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de organul de control si de contestatoare , se retin urmatoarele :

1. In ce priveste drepturile de import in suma de ...RON, reprezentand taxa pe valoarea adaugata, ***cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea stabilirii in sarcina contestatoarei a drepturilor vamale aferente marfurilor importate in scutire de la plata taxelor vamale conform prevederilor Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, in conditiile in care societatea nu si-a exprimat intentia schimbarii destinatiei bunurilor in cauza, respectiv vanzarea, si nu a solicitat organului vamal calcularea drepturilor vamale.***

In fapt, SC X a fost titulara unui regim vamal de admitere temporara, avand ca obiect 1 buc. autotractor si 1 buc. semiremorca, pe baza contractului de leasing nr./1998 si autorizatiei de admitere temporara nr./1998. Acest regim vamal suspensiv a fost incheiat prin importul definitiv a bunurilor in cauza, pentru care s-a depus DVI nr./2001. Cu aceasta ocazie societatea importatoara a solicitat si acordarea scutirii de la plata taxelor vamale in conformitate cu prevederile art.21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, **depunandu-se la organul vamal toate documentele, avizele necesare pentru acordarea facilitatii, precum si declaratia pe propria raspundere ca bunurile importate sunt destinate dezvoltarii activitatii proprii, inregistrate la Biroul vamal Miercurea Ciuc sub nr./2001.** Pe baza acestor documente societatea a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale, implicit si de scutire de la plata taxei pe valoarea adaugata.

În cadrul controlului ulterior organele vamale au constatat ca autotrenul a fost vandut în data de .2004 conform facturii nr./2004, iar semiremorca a fost vanduta în data de .2005 conform facturii nr./2005, fara ca societatea sa instiinteze autoritatea vamala pentru aplicarea regimului vamal corespunzator, prin procesul verbal de control au fost recalculate drepturile de import pentru mijloacele de transport în cauza, constând din taxa pe valoarea adaugata si de la data schimbarii destinatiei bunurilor s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

In drept, art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii astfel cum a fost modificat prin Ordonanta de urgenta Guvernului nr. 297/2000 pentru completarea Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii, prevede:

*“21¹. Întreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, **care se importa în vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si care se achita din fonduri proprii sau din credite obținute de la banci românești sau straine.**”*, iar potrivit art.6 lit. B. din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata (în vigoare la data importului definitiv) sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata: ” a) bunurile din import scutite de taxe vamale prin **Tariful vamal de import al României**, prin legi sau prin hotarâri ale Guvernului.”

Din documentele aflate în dosarul cauzei se rezulta fara echivoc ca societatea contestatoara, la importul definitiv a mijloacelor de transport în cauza, a beneficiat scutire de la plata drepturilor de import conform prevederilor legale susmentionate, în acest sens a fost depusa si documentatia cu cererea de solicitare a scutirii, precum si declaratia vamala de import definitiv (la rubrica 37 este mentionat codul 327), care constituie tot declaratie pe propria raspundere (art.40 din Regulamentul vamal). **Astfel nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a contestatiei motivele invocate de societatea contestatoara prin care neaga ca ar fi beneficiat de prevederile Legii nr.133/1999 cu privire la scutirea de la plata drepturilor de import. Mai mult, societatea considera ca chiar daca s-ar fi aplicat prevederile art.22 din Legea nr.133/1999, privind scutirea de la plata taxelor vamale, aceasta prevedere nu-si gaseste aplicabilitatea în activitatea societatii.**

Având în vedere ca la importul mijloacelor de transport, societatea a beneficiat de prevederile art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privati pentru înfiintarea si dezvoltarea întreprinderilor mici si mijlocii astfel cum a fost modificat prin Ordonanta de urgenta Guvernului nr. 297/2000, acest regim vamal impune niste conditii si obligatii din partea beneficiarului importului, cum

ar fi: destinatia sa fie **“în vederea dezvoltarii activitatilor proprii”**, in acest caz utilizarea mijloacelor de transport pentru *dezvoltarea activitatii de transport a societatii*, iar in cazul schimbarii acestei destinatie, *beneficiarul importului are obligatia sa înstiinteze înainte autoritatea vamala*. Prin vanzare, aceste mijloace de transport nu au mai servit la dezvoltarea activitatii de transport a societatii importatoare, astfel a fost schimbata destinatia **“dezvoltarea activitatii propriie”** - in acceptiunea legiuitorului -, iar societatea contestatoara avea obligatia sa îndeplineasca formalitatile legale privind importul bunurilor si sa achite drepturile de import.

Obligatia de declarare a schimbarii destinatiei este reglementata la art.71 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care prevede:

“ Importatorii sau beneficiarii importului de marfuri destinate unei anumite utilizari, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimba utilizarea marfii, sunt obligați sa înștiințeze înainte autoritatea vamala, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzator noii utilizari.”

De asemenea, pct 19 din Hotararea Guvernului nr.244/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzatorilor privați pentru înființarea si dezvoltarea întreprinderilor mici oi mijlocii, prevede:

“La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici si mijlocii sunt obligate sa îndeplineasca formalitatile legale privind importul bunurilor si sa achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vama se calculeaza la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatarii schimbarii destinației bunurilor în cauza.”

Avand in vedere ca mijloacele de transport in cauza au fost vandute, astfel acestea numai putea servi pentru destinatia declarata de reprezentantul societatii prin declaratia pe propria raspundere, inregistrata la Biroul vamal Miercurea Ciuc, sub nr./2001, pe baza careia au fost acordate facilitatiile si tot prin aceasta declaratie reprezentantul societatii importatoare s-a angajat ca in cazul schimbarii destinatiei bunurilor se obliga sa îndeplineasca formalitatile legale privind importul bunurilor si sa achite drepturile de import, organele vamale au procedat in mod temeinic, in conformitate cu prevederile legale mai sus mentionate, tinand cont si de prevederile art. 394 din Hotararea Guvernului nr. 1114 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, potrivit careia:

“(2) În cazul în care marfurile urmeaza sa fie utilizate în alte scopuri decât destinatia declarata sau autoritatea vamala constata ca au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al României. Elementele de taxare în baza carora se calculeaza drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbarii destinației,

valoarea în vama fiind cea declarata la data importului. Încasarea drepturilor de import se face în baza procesului-verbal de control sau, dupa caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamala.”

In consecinta, urmeaza respingerea contestatiei, ca neintemeiata, pentru acest capat de cerere.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei motivul invocat de societatea contestatoara, ca mijloacele de transport, dupa achitarea valorii reziduale, au intrat in proprietatea sa si avea dreptul de a vinde, iar prin vanzarea acestora catre firme cu profil de transport nu a fost schimbata destinatia bunurilor. Se retine, ca scutirea de la plata drepturilor de import a fost acordata ca mijloacele de transport importate sa fie destinate dezvoltarii activitatii proprii, cum a si fost solicitata de societate si acordata de organul vamal. **Prin vanzare, acestea numai erau destinate dezvoltarii activitatii proprii**, mai mult, societatea prin contestatie precizeaza ca **motivul vanzarii acestora era reducere activitatii de transport** si lipsa comenzilor la transport, in conditiile in care **scutirea la vama s-a acordat pentru dezvoltare**.

2. Referitor la suma de ... lei RON dobanzi si ...lei RON penalitati de intarziere, **cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Harghita se poate pronunta pe fond asupra acestui capat de cerere in conditiile in care contestatia nu este motivata.**

In fapt, prin procesul verbal de control nr./2005 organele vamale au calculat de plata in sarcina societatii contestatoare suma de RON reprezentand dobanzi si suma de ...RON reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatoara nu si-a motivat acest capat de cerere prin contestatia depusa la Directia Regionala Vamala Brasov sub nr./2005.

In drept, art.176 alin.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede urmatoarele :

“Forma oi conținutul contestației:

Contestația se formuleaza în scris oi va cuprinde:

[...] c) motivele de fapt si de drept

d) dovezile pe care se intemeiaza;”

Avand in vedere cele retinute mai sus, faptul ca contestatorul nu aduce nici un argument referitor la cuantumul dobanzilor si penalitatilor de intarziere, data de la care au fost calculate dobanzile si penalitatile de intarziere, baza de calcul a dobanzilor, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi aplicata, precum si de faptul ca stabilirea de dobanzi si penalitati de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina contestatorului a fost retinut ca fiind datorat debitul de natura drepturilor de import, contestatia va fi

respinsa ca nemotivata pentru suma de ... RON reprezentand dobanzi si suma de ...RON reprezentand penalizati de intarziere aferente drepturilor de import, constand din taxa pe valoarea adaugata.

3. Referitor la solicitarea contestatoarei de suspendarea executarii silita pana la solutionarea definitive a contestatiei, se retine ca potrivit art.185(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, *organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei.*

Intrucat prin prezenta decizie a fost solutionata contestatia, solicitarea respectiva a ramas fara obiect.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.180, 185 si art.186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru suma de ... RON reprezentand drepturi de import, constand din taxa pe valoarea adaugata.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma de ... RON reprezentand dobanzi si suma de ... RON reprezentand penalizati de intarziere aferente drepturilor de import, constand din taxa pe valoarea adaugata.

3. Respingerea ca ramasa fara obiect a solicitarii contestatoarei referitoare la suspendarea executarii actelor administrative fiscale atacate pana la solutionarea contestatiei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Harghita Miercurea-Ciuc, in termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.